

CUPRINS

Capitolul I – Introducere.....	1
Capitolul II – Informații generale relevante.....	2
Capitolul III – Priorități, politici și cadrul juridic existent.....	7
Subcapitolul III.1 – Priorități și politici la nivel național și european.....	7
Subcapitolul III.2 – Cadrul juridic existent.....	9
Capitolul IV – Definirea problemei.....	12
Capitolul V – Principii generale.....	14
Capitolul VI – Obiective și direcții de acțiune.....	15
A. Obiectiv general - Gestionarea eficientă a fenomenului imigraționist.....	15
B. Obiectiv general - Consolidarea sistemului național de azil și asigurarea conformității cu standardele europene și internaționale	16
C. Obiectiv general - Întărirea capacității de răspuns a statului român în fața unui aflux de imigranți la granița teritoriului național.....	18
D. Obiectiv general - Capabilități susținute necesare implementării politicilor în domeniul migrației, azilului și integrării străinilor.....	18
Capitolul VII – Mecanismele Strategiei.....	20

CAPITOLUL I. INTRODUCERE

Migrația oamenilor este un fenomen permanent, complex, prezent pe întreg spectrul istoric al dezvoltării societății umane. Multitudinea factorilor care influențează și alimentează această situație sunt de natură diferită, iar efectele produse se întâlnesc în toată societatea.

Având în vedere complexitatea fenomenului migraționist, pentru o gestionare corespunzătoare a acestuia, este nevoie de o abordare integrată și implicarea tuturor actorilor relevanți la nivel național. În acest sens, la nivelul Guvernului este constituit Consiliul interministerial pentru afaceri interne și justiție (în baza art. 1 lit a) din Hotărârea Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente), în coordonarea căruia se află **Comisia pentru Managementul Imigrației**, denumită în continuare **Comisia**, ce funcționează în baza Hotărârii Guvernului nr. 572/2008 privind constituirea Comisiei pentru Managementul Imigrației.

Principalele atribuții ale Comisiei și, implicit, ale ST sunt elaborarea proiectului Strategiei naționale privind imigrația (SNI) și planurile de acțiune aferente, precum și promovarea spre adoptare și monitorizarea implementării acestora.

Întrucât perioada de implementare a Strategiei naționale privind imigrația 2015-2018 s-a finalizat, iar în perioada 2019-2020 proiectul documentului strategic nu a fost adoptat, este necesară elaborarea unui nou document strategic atât datorită evoluției fenomenului migraționist, cât și al obligativității implementării politicilor din domeniu, stabilite la nivel european.

Noua Strategie națională privind imigrația vizează perioada 2021 - 2024 și stabilește principiile și liniile directoare pentru reglementarea politicilor naționale în ceea ce privește admisia, șederea, imigrația forței de muncă, combaterea imigrației ilegale, părăsirea teritoriului de către străini, acordarea unor forme de protecție persoanelor aflate în nevoie și, ulterior, integrarea acestora în societatea românească. Activitățile prin care sunt implementate direcțiile de acțiune stabilite prin Strategie, sunt prevăzute în Planul de acțiune în perioada 2021 - 2022 pentru implementarea Strategiei naționale privind imigrația din perioada 2021 - 2024.

CAPITOLUL II. INFORMAȚII GENERALE RELEVANTE

Fluxul migraționist s-a intensificat în ultimii ani, atât din prisma avansului economic înregistrat în economia României, cât și din cauza volatilității geopolitice din bazinul Mării Mediterane și nu numai, fapt care generează inclusiv implicații de ordin securitar.

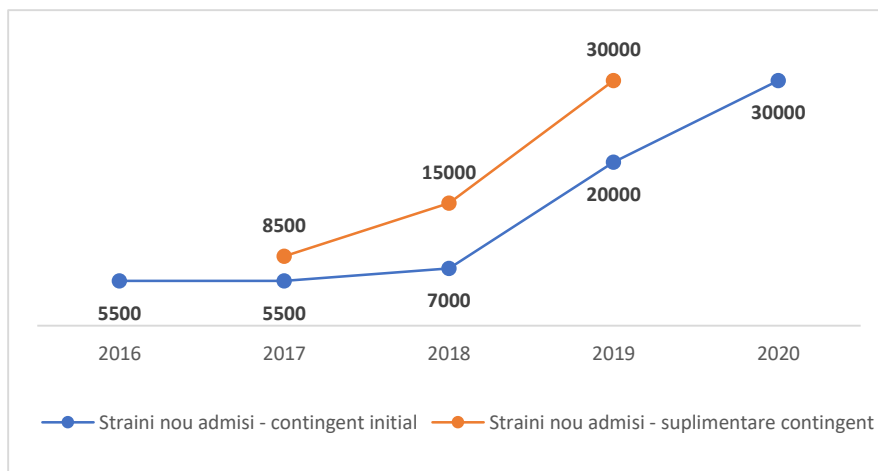
În același timp, statul român se confruntă cu o criză a forței de muncă, înregistrând, de la an la an, un deficit mărit de lucrători. Astfel, angajarea cetățenilor străini a reprezentat o acțiune prin care s-a încercat acoperirea unei părți din respectivul deficit. În fiecare an este stabilit un contingent de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă care, în anumite cazuri, în urma semnalelor și informărilor din partea patronatelor, este suplimentat. Datorită cifrelor macroeconomice foarte bune, precum și a regimului juridic permisiv și orientat spre acoperirea deficitului, s-a ajuns ca numărul de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă din România să fie în anul 2020 mai mare cu 545,50% decât în anul 2016.

Acest trend a avut multe beneficii economice, dar, totodată, a crescut presiunea asupra instituțiilor care gestionează în mod direct regimul juridic al străinilor în România. Astfel, deși

Inspectoratul General pentru Imigrări, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ca autoritate cu atribuții directe în acest domeniu, a rămas dimensionat la același nivel ca în anul 2016, fenomenul imigrației a căpătat proporții mai mari de la momentul respectiv.

Totuși, trebuie menționat că anul 2020 a reprezentat, datorită pandemiei SARS-CoV-2, mai ales datorită restricțiilor de circulație impuse, un an special pentru domeniul migrației și azilului la nivel mondial, regional și național.

Astfel, pandemia a afectat, direct și indirect, situația din punct de vedere al migrației în scop de angajare în muncă. În acest context, în anul 2020, an caracterizat de contracții economice care au influențat piața forței de muncă la nivel național, IGI a primit un număr de 28742 cereri pentru emiterea unui aviz de angajare, valoare care a fost cu 4889 mai mică în comparație cu cea înregistrată în anul 2019. Din numărul total de cereri, 27453 au fost aprobate fiind emise avizele de angajare solicitate, cu 3185 mai puține decât în anul anterior. Dintre avizele emise în 2020, 22307 au făcut parte din contingentul de lucrători nou admiși stabilit pentru acest an, ceea ce înseamnă un procent de realizare a acestuia de 74,4%. În comparație, se poate menționa că în anul 2019, din cele 30638 de avize emise, 29327 au făcut parte din contingent, rezultând un grad de realizare a acestuia de 97,8%.

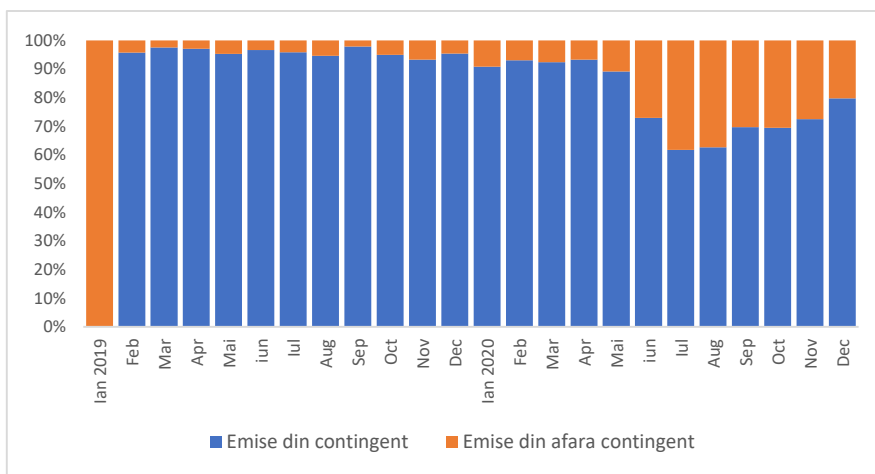
Figură 1: Evoluție contingent lucrători nou admiși pe piața forței de muncă din România

Unul din efectele pandemiei SARS-CoV-2 în domeniul admisieii în scop de angajare în muncă, care s-a manifestat pe fondul impunerii, la nivel mondial, a restricțiilor de circulație, a fost creșterea avizelor de angajare emise pentru străinii aflați deja pe teritoriul național. Astfel, în anul 2020, din totalul de 27453 avize emise, 5146 au avut ca beneficiari străini din această categorie, valoarea reprezentând 18,7%. Comparativ, în anul 2019, din totalul de 30638, doar 1311 au avut ca beneficiari străini aflați deja pe teritoriul țării (4,3%).

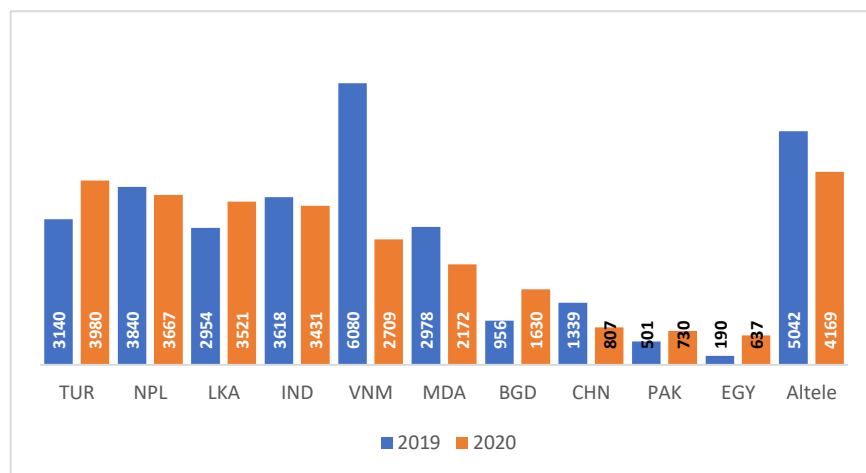
Restricțiile de circulație dispuse de autoritățile naționale din întreaga lume au avut ca efect și țările de origine ale beneficiarilor avizelor de angajare emise. Astfel, dacă în anul 2019, majoritatea avizelor de angajare emise au avut ca beneficiari cetățeni din Vietnam, Nepal și India, în anul 2020, majoritatea acestora au fost din Turcia, Nepal și Sri Lanka.

Cele mai multe avize de angajare emise în anul 2020 au fost pentru categoria lucrătorilor permanenți – 26267 (95,7% din total).

Ca an de referință, datele din 2020 indică faptul că fenomenul migraționist din România comportă o complexitate ridicată și, totodată, diversitate. Se poate observa *trend*-ul creșterii numărului de cetățeni străini¹ pentru care Inspectoratul General pentru Imigrări asigură managementul șederii lor legale pe teritoriul țării. Astfel, la 31.12.2020, în evidențele instituției se aflau un număr de 136407

Figură 3: Evoluția ponderii de avize de angajare emise din contingent/din afara contingentului

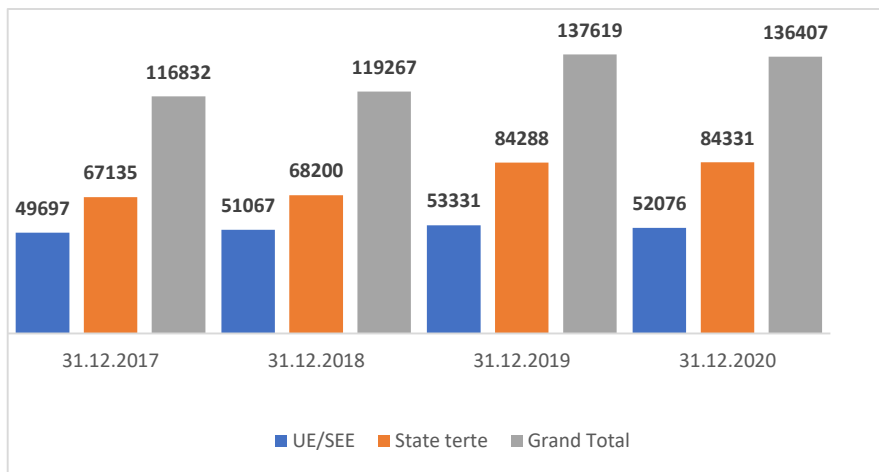

Figură 2: Evoluția numărului de avize de angajare emise în funcție de cetățenia beneficiarului (top-10 2020)

¹ Cetățeni din state terțe, state membre UE și SEE

persoane, numărul acestora fiind cu 19575 mai mare decât la finele anului 2017. Din totalul de 136407 persoane, 61,8% (84331 în valoare absolută) erau cetățeni din state terțe, iar 38,2% (52076 în valoare absolută) proveneau din state membre UE² și SEE.

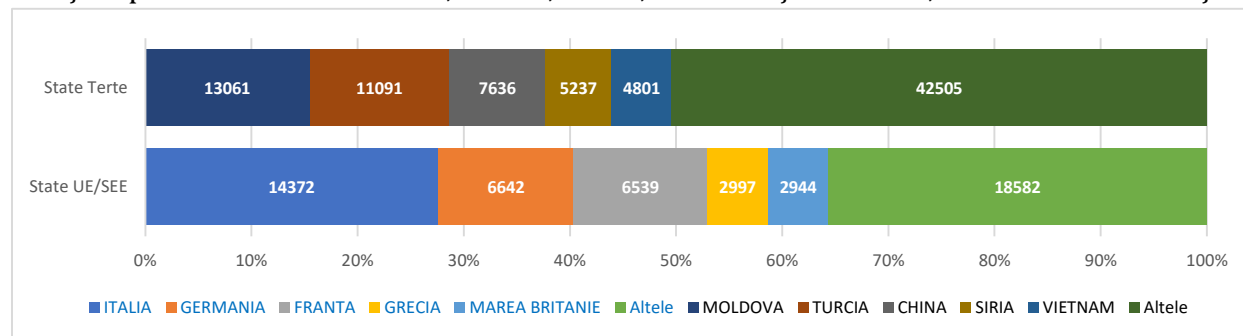
Având în vedere evoluția înregistrată în ultimii patru ani, în condițiile în care 2020 a fost marcat de restricții de circulație severe pe fondul pandemiei SARS-CoV-2 și în condițiile unei redresări economice preconizate, se estimează că în perioada următoare numărul străinilor care își vor stabili reședința temporară sau permanentă pe teritoriul României va crește.

Figură 4: Evoluția numărului de străini posesori ai unui document de identitate emis de IGI valabil la sfârșitul perioadei de referință

Din punct de vedere securitar, migrația poate deveni una dintre principalele amenințări la adresa României, atunci când se desfășoară ilegal, iar în fluxul migraționist se disimulează operativi, foști membri sau adepți ai unor organizații teroriste. De altfel, anual, au fost identificați la granițe sau după accesul în România, zeci de străini având legături cu grupări teroriste și/sau care au derulat activități în favoarea acestora.

Situația statelor de origine a cetățenilor este foarte diversificată, cu un număr semnificativ de cetățeni provenind din Moldova, Turcia, China, Siria dar și din Italia, Germania sau Franța.

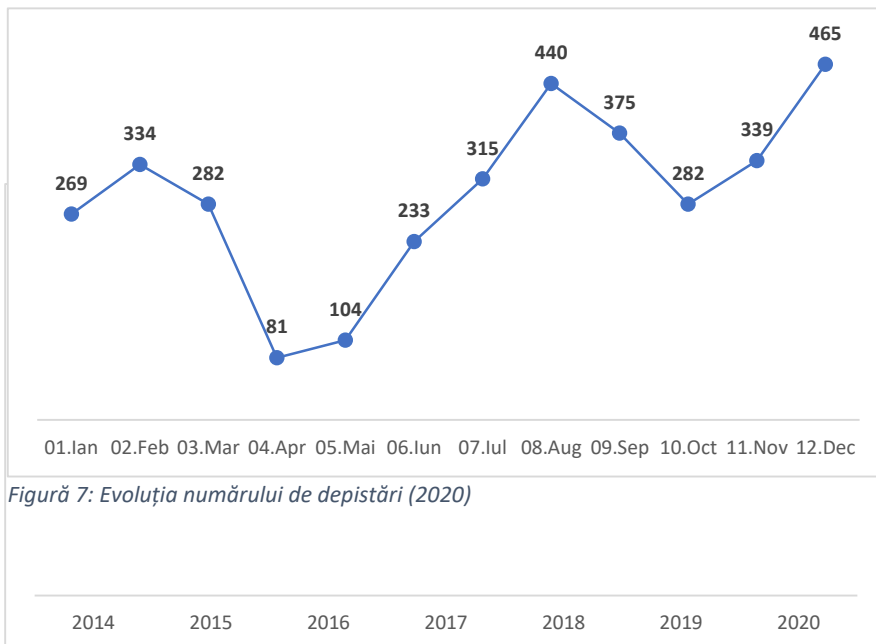

Figură 5: Ponderea numărului de străini posesori ai unui document de identitate emis de IGI valabil la 31.12.2020

² Valoarea include și Marea Britanie care, la 31.12.2020, era stat membru al UE

În mod automat, fluxul mărit pe linie de migrație a generat și o amplificare a cazurilor de străini aflați în situații ilegale. Astfel, în anul 2020 au fost înregistrate 3519 depistări ale unor străini aflați în situații ilegale pe teritoriul României, înregistrându-se o creștere cu 11,6% față de anul 2019, evoluția multianuală pe ultimii șase ani fiind una ascendentă.

Evoluția indicatorilor a fost influențată, pe de o parte de situația operativă înregistrată pe zona de vest a țării, pe frontiera comună cu Serbia, de intensificarea activităților de control al legalității șederii pe teritoriul României, în contextul creșterii numărului de străini veniți în țara noastră în scop de angajare. Un alt factor care a influențat evoluția ascendentă a numărului de depistări înregistrate în anul 2020 a fost pandemia SARS-CoV-2. Astfel, așa cum arată graficul alăturat, numărul depistărilor a crescut constant odată cu eliminarea restricțiilor impuse de țările aflate pe ruta Balcanilor de vest.

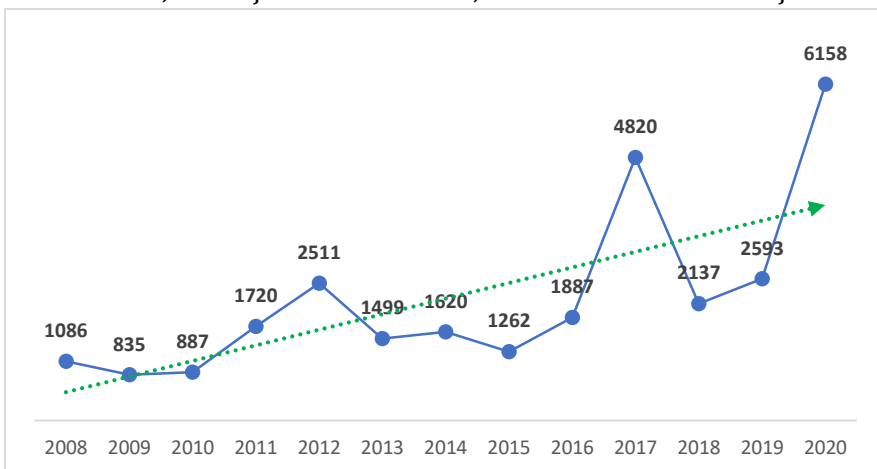

Figură 7: Evoluția numărului de depistări (2020)

În acest cadru, în anul 2020, a fost înregistrată și creșterea indicatorilor subsecvenți depistărilor. Astfel, au fost luați în custodie publică în vederea returnării sub escortă un număr de 1241 străini, cu 864 mai mulți decât în anul anterior, rezultând o creștere procentuală de 229,2%. În ceea ce privește numărul de returnări sub escortă, numărul acestora - 1149, a crescut cu 21,8% față de anul 2019, când au fost returnați 943 străini.

Pe linie de protecție internațională, în anul 2020, a fost atins maximul istoric, fiind înregistrate 6158 cereri, față de 2593 depuse în anul 2019 (creșterea fiind de 137,5%). În continuare, ponderea a fost deținută de cetățenii proveniți din spații care se confruntă cu conflicte armate interne sau probleme sociale și politice: Afganistan - 2384, Siria - 1459 sau Irak - 415.

Figură 6: Evoluția multianuală a numărului de depistări ale străinilor aflați în situații ilegale pe teritoriul României

Figură 8: Evoluția multianuală a numărului de cereri de azil înregistrate

În ceea ce privește implementarea Regulamentului Dublin, în virtutea asigurării unei imagini cât mai elocvente asupra activităților derulate în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil în cursul anului 2020, menționăm faptul că pe parcursul anului precedent numărul

cererilor primite de către autoritățile române de la celelalte state membre s-a dublat față de anul 2019 (2071 cereri în anul 2019 și 4442 cereri primite în anul 2020), acesta reprezentând în fapt un trend apărut în anul 2017 și menținut pe parcursul perioadei analizate.

România rămâne în atenția străinilor originari din state cu problematică teroristă activă, ca loc de tranzit sau refugiu, fiind plasată pe mai multe rute de tranzit pe relația Orientul Mijlociu & Africa de Nord/ Afganistan & Pakistan (MENA/ Af-Pak) – Europa. În contextul conflictelor armate din regiunile respective, au fost identificate situații în care indivizi proveniți din state europene – teroriști itineranți/Foreign Terrorist Fighters/ Returnees – au intenționat tranzitarea teritoriului național pentru a participa la luptă ca membri ai diverselor organizații teroriste.

Astfel, numărul cererilor primite de către autoritățile române în anul 2020 de la celelalte state membre reprezintă un număr mai mare decât cel al cererilor primite de către autoritățile române în decursul anilor 2018 (2318 de cereri primite) și 2019 (2071 de cereri primite) adunate la un loc. Această situație este cauzată de numărul ridicat de străini care părăsesc teritoriul României după ce solicită statului român protecție internațională sau chiar după ce obțin o formă de protecție internațională și ajung pe teritoriul altui stat membru unde, fie sunt depistați cu ședere ilegală, fie solicită din nou protecția altui stat membru. În ceea ce privește solicitările transmise de către autoritățile române celorlalte state membre, în conformitate cu prevederile Regulamentului Dublin, în cursul anului 2020 au fost transmise un număr de 164 de cereri, menținându-se numărul mai redus de solicitări adresate de România comparativ cu cele primite de către autoritățile din țara noastră. Dintre acestea, peste 55% au fost acceptate de către autoritățile celorlalte state membre, fapt care dovedește buna argumentare a lucrătorilor din cadrul IGI care au referit cazurile respective, aceasta și în contextul în care de multe ori nu s-a beneficiat de prezența străinilor în vederea interviuării acestora ca fundament al solicitărilor adresate, străinii dispărând în numeroase cazuri înainte de efectuarea acestor interviuri și ajungând pe teritoriul altor state membre. În același timp, indicăm faptul că, pe tot parcursul anului 2020, la nivelul Inspectoratului General Pentru Imigrări, a fost aprobată suspendarea temporară a transferurilor din România către Grecia în temeiul Regulamentului (U.E.) nr. 604/2013 - pentru cazurile străinilor care ar fi putut face obiectul acestei proceduri.

Integrarea socială reprezintă procesul de participare activă a străinilor la viața economică, socială și culturală a societății românești. Politica privind integrarea socială a străinilor are ca obiectiv oferirea posibilității străinilor care au reședința sau domiciliul pe teritoriul României de a acumula un bagaj minim de cunoștințe și deprinderi, în principal prin cursuri de limba română, programe de orientare culturală și de consiliere care să le permită să acceseze celelalte servicii și drepturi sociale în condiții asemănătoare cu cetățenii români.

Măsurile prevăzute de lege pentru realizarea integrării, precum și prioritățile Planului de acțiune privind Integrarea și Incluziunea 2021-2027 se referă la facilitarea accesului la o serie de drepturi economice și sociale, cum ar fi dreptul la muncă, la educație, la o locuință, la asistență medicală, socială și dreptul la programele de integrare. Fiecare actor instituțional din cadrul actualei Comisii pentru Managementul Imigrației a efectuat demersurile necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor stabilite în acest sens. Astfel, în anul 2019, 793 de persoane au participat la programul de integrare.

Având în vedere statisticile înregistrate, precum și caracterul imprevizibil al fenomenului imigrației și azilului, raportat la prognozele naționale și europene în domeniu, stabilirea unei politici coerente și a unor direcții de acțiune constituie o prioritate.

CAPITOLUL III. PRIORITĂȚI, POLITICI ȘI CADRUL JURIDIC EXISTENTE

III.1. Priorități și politici la nivel național și european

Uniunea Europeană și statele membre își definesc politicile pe termen scurt și mediu în contextul unor schimbări structurale, precum evoluția demografică pe termen lung, lipsa forței de muncă în anumite domenii, creșterea competiției pentru atragerea de lucrători înalt calificați sau pe fondul instabilității în imediata apropiere. Tot mai mulți cetățeni ai statelor terțe aleg să vină în Europa pentru a munci, pentru a studia, ca turiști, ca furnizori de servicii sau în căutarea unei forme de protecție.

Politicile naționale în domeniul azilului vor fi adaptate la SECA, ținând cont atât de modificările propuse în cadrul reformei din 2016 – înlocuirea directivei privind calificarea pentru protecție internațională și a celei privind procedurile de azil cu regulamente, completarea Regulamentului Dublin și a directivei privind recepția – cât și de cele aduse prin noul PMA – noul regulament privind managementul migrației și azilului, amendarea propunerii de regulament privind procedurile de azil.

Progresele realizate în contextul Agendei Europene au fost reliefate anual, prin rapoartele de evaluare a rezultatelor înregistrate, acestea fiind emergente noii Agende Strategice adoptate de Consiliul European în iunie 2019, care setează direcția și prioritățile pentru perioada 2019 - 2024, prin obiective clar definite: controlul eficace al frontierelor externe, combaterea migrației ilegale și a traficului de persoane printr-o mai bună cooperare cu țările de origine și de tranzit, obținerea consensului asupra unei politici eficace în domeniul azilului, pe baza unui echilibru între responsabilitate și solidaritate, ținând seama de persoanele debarcate în urma operațiunilor de căutare și de salvare, precum și asigurarea funcționării corespunzătoare a spațiului Schengen.

În continuarea eforturilor de a crea o politică cuprinzătoare și durabilă, cu un răspuns holistic și pe termen lung la provocările actuale ale migrației ilegale, Comisia Europeană a lansat, în septembrie 2020, noul Pact privind Migrația și Azilul (alcătuit din 9 inițiative legislative și non-legislative) ce urmărește crearea unei guvernante mai robuste la nivel UE în domeniul azilului și migrației, punând în balanță principiile partajării echilibrate a responsabilității și solidarității între SM, dezvoltarea căilor de migrație legală, noi instrumente esențiale pentru proceduri mai rapide și mai integrate pe linie de azil și migrație, alături de o mai bună gestionare a spațiului Schengen și a frontierelor, cu flexibilitate și rezistență la crize, și de consolidarea cooperării în materie de migrație între UE și țările terțe cheie de origine și de tranzit.

Referitor la finanțarea acțiunilor de gestionare a fenomenului migraționist la nivelul întregii Uniuni Europene, propunerea de regulament privind Fondul pentru Azil, Migrație și Integrare (FAMI) 2021-2027 și vizează finanțarea acțiunilor UE și ale statelor membre, pentru asigurarea unui management eficient al fluxurilor migratorii, în concordanță cu acquis-ul relevant al Uniunii Europene și angajamentele acesteia în ceea ce privește drepturile fundamentale.

Fondul va permite continuarea îndeplinirii obligațiilor față de persoanele care au nevoie de protecție internațională, facilitarea returnării persoanelor care nu au drept de ședere și sprijinirea soluțiilor care să oprească fluxurile ilegale și necontrolate de migranți, propunând în loc căi sigure și bine gestionate de migrație. Totodată, asigură implementarea obiectivelor privind: 1) consolidarea și dezvoltarea tuturor aspectelor Sistemului European Comun de Azil, inclusiv a dimensiunii sale externe, 2) sprijinirea migrației legale către statele membre, inclusiv contribuția la integrarea resortisanților

țărilor terțe și 3) combaterea migrației ilegale și asigurarea eficacității returnării și readmisiei în țările terțe.

Cu caracter de noutate, noul cadru financiar va permite finanțarea prin intermediul Fondurilor Europene de Dezvoltare Regională și ESF+, a intervențiilor privind migrația, cu impact pe termen lung, cum ar fi integrarea pe piața muncii și sprijin pentru incluziunea socială, precum și reabilitarea și modernizarea spațiilor disponibile pentru cazare temporară, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne (MAI) sau a structurilor coordonate de MAI, pentru migranți.

Prezenta Strategie, ca principal document în domeniul migrației, azilului și integrării, prezintă gradul necesar de robustețe care să genereze predictibilitate pentru mediul de afaceri, organizațiile umanitare, partenerii internaționali și alte părți interesate în domeniu, dar comportă, în același timp, un anumit nivel de flexibilitate, pentru a se putea adapta unor eventuale schimbări în politica Uniunii Europene.

Astfel, în conformitate cu angajamentele asumate, dar și cu legislația și politicile naționale, România promovează un răspuns european comun și o abordare cuprinzătoare pentru gestionarea fenomenului imigrației.

România joacă un rol din ce în ce mai pregnant pe scena internațională, arătând că este capabilă să ofere sprijinul necesar în susținerea eforturilor împotriva acestui fenomen, prin participarea la misiunile Agenției Europene pentru Frontiere și Garda de Coastă și prin schimbul de expertiză între statul român și Agenție.

Biroul European de Sprijin pentru Azil, care operează în zonele cele mai încercate de pe rutele de migrație din bazinul Mării Mediterane, se bucură de suportul semnificativ din partea autorității de profil din România, pe toate liniile de activitate.

Prin Centrul de Tranzit în Regim de Urgență Timișoara, statul român oferă sprijin logistic și resurse umane organizațiilor internaționale UNHCR și OIM, în efortul de a contribui la garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale migranților la nivel global. Totodată, România manifestă solidaritate cu eforturile europene de gestionare a migrației prin participarea la procesul de relocare a migranților intra și extra-UE.

La nivel regional, România va îmbunătăți cooperarea cu statele vecine, în special prin utilizarea fondurilor europene, atât pe linia combaterii șederii și muncii ilegale, cât și pe cea a protecției internaționale.

La nivel național, instituțiile cu atribuții pe linia migrației, azilului și integrării depun toate eforturile pentru a crea *un model de sistem de imigrare* care să aducă beneficii culturale, sociale și economice pentru România, dar și care să întărească măsurile de prevenire și combatere a imigrației ilegale.

Totodată, acest sistem va asigura echilibrul dintre garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale oricărei ființe umane, indiferent de naționalitate, sex, rasă, etnie, orientare politică sau religioasă, așa cum sunt stipulate în tratatele internaționale la care România este parte și dreptul recunoscut statului de a decide cu privire la politica internă în domeniul legislației privind străinii și a regimului juridic al acestora.

În primul rând, rolul **canalelor de imigrație legală** trebuie să devină o componentă importantă, astfel încât să se poată obține rezultate concrete ținând cont de nevoile socio-economice actuale și viitoare. Imigrația legală este deja o componentă importantă a fluxurilor migratorii către Uniunea Europeană, iar cooperarea adaptată și consolidată privind imigrația legală cu țările terțe de origine și de tranzit a imigranților, poate contribui la reducerea imigrației ilegale, oferind alternative sigure și

legale persoanelor care doresc să imigreze, care ar putea umple lacunele în anumite sectoare ale pieței de muncă române.

În ceea ce privește **domeniul returnării**, este nevoie să se investească în capacitatea de a mobiliza toți actorii implicați în procedurile legate de returnare (precum autoritățile responsabile de aplicare a legii, din domeniul imigrației, sistemul judiciar, precum și cele competente în domeniul protecției copiilor, serviciilor medicale și sociale) și de a coordona acțiunile acestora, în conformitate cu rolul și mandatul lor, astfel încât să se asigure reacții rapide și multidisciplinare pentru gestionarea cazurilor individuale de returnare.

Astfel, pentru o politică de returnare eficientă, se urmărește prevenirea sustragerii, prin reținerea în centre de custodie publică a persoanelor care au primit o decizie de returnare și care prezintă semne că nu o vor respecta, eliminarea ineficiențelor prin scurtarea termenelor pentru recursuri, emiterea sistematică de decizii de returnare fără dată de expirare și combinarea deciziilor privind încetarea șederii legale cu emiterea unei decizii de returnare. În paralel, se va pune accentul și pe diseminarea corespunzătoare a informațiilor privind returnarea voluntară și programele de reintegrare.

Statul român este conștient de faptul că, pentru bunăstarea, prosperitatea și coeziunea societății, este foarte important ca **resortisanții țărilor terțe să poată contribui economic și social la dezvoltarea comunităților gazdă**. Integrarea rapidă și reușită a acestora va aduce rezultate îmbunătățite pieței forței de muncă din România, un rol foarte important avându-l autoritățile locale și serviciile deconcentrate. Astfel, integrarea este un proces dinamic, în dublu sens, presupunând pe de o parte, disponibilitatea societății gazdă de a integra, iar pe de altă parte dorința imigrantului de a se integra.

Se va continua încurajarea autorităților locale și a serviciilor deconcentrate, dar și a instituțiilor cu atribuții în domeniul integrării, a partenerilor sociali și a organizațiilor non-guvernamentale, în vederea utilizării pe deplin a mecanismelor de parteneriat existente. Se vor oferi cât mai multe posibilități pentru organizații, în special cele cu abordări inovatoare, de a participa la oferirea de asistență complementară celei oferite prin programele guvernamentale.

Printre valorile promovate de România se regăsește și **crearea unui tratament egal, corelat cu un standard de viață adecvat, pentru solicitanții de azil, în acord cu drepturile fundamentale ale omului**. Totodată, se va acorda o atenție majoră din partea instituțiilor statului cerințelor individuale în materie de recepție și asistență a persoanelor cu nevoi speciale de primire.

III.2. Cadrul juridic existent

Pe linie de migrație, cadrul juridic național este reprezentat, în principal, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește domeniul azilului și integrării, cadrul juridic național este reprezentat, în principal, de Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene.

Principalele instrumente juridice existente la nivel Uniunii Europene sunt:

1. **Regulamentul (UE) nr. 439/2010** al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (denumit în continuare *Regulamentul BESA*);
2. **Regulamentul (UE) nr. 603/2013** al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului EURODAC pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor EURODAC în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (denumit în continuare *Regulamentul EURODAC*);
3. **Regulamentul (UE) nr. 604/2013** al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentată într-un stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid - reformare (denumit în continuare *Regulamentul Dublin III*);
4. **Regulamentul (UE) 2017/2226** al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011;
5. **Regulamentul (UE) 2018/1860** al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală
6. **Regulamentul (UE) 2019/1896** privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624;
7. **Regulamentul (UE) 2019/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019** privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (reformare);
8. **Directiva 2001/40/CE** a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe;
9. **Directiva 2001/51/CE** a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985;
10. **Directiva 2001/55/CE** a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru a primi aceste persoane și a asuma consecințele acestei primiri.
11. **Directiva 2003/86/CE** a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei;
12. **Directiva 2003/109/CE** a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii

de protecție internațională;

13. **Directiva 2003/110/CE** a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană;

14. **Directiva 2008/115/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

15. **Decizia 2008/381/CE** a Consiliului din 14 mai 2008 de instituire a unei Rețele europene de migrație;

16. **Directiva 2009/50/CE** a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din statele terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate;

17. **Directiva 2009/52/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală;

18. **Directiva 2011/95/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (denumită în continuare *Directiva privind calificarea*);

19. **Directiva 2011/98/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru;

20. **Directiva 2013/32/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (denumită în continuare *Directiva privind procedurile comune*);

21. **Directiva 2013/33/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (denumită în continuare *Directiva privind recepția*);

22. **Directiva 2014/36/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri;

23. **Directiva 2014/66/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii;

24. **Directiva (UE) 2016/801** a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (reformare);

25. **Recomandarea (UE) 2017/2338 a Comisiei din 16 noiembrie 2017** de instituirea a unui manual comun în materie de returnare care să fie utilizat de autoritățile competente ale statelor membre atunci când desfășoară activități legate de returnare.

26. **Recomandarea (UE) 2020/1364 a Comisiei din 23 septembrie 2020** privind căile legale de acces la protecție în UE: promovarea relocării, a admisiei umanitare și a altor căi complementare;

27. **Recomandarea (UE) 2020/1365 a Comisiei din 23 septembrie 2020** privind cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește operațiunile efectuate de nave deținute sau

exploatate de entități private în scopul activităților de căutare și salvare;

28. **Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei din 23 septembrie 2020** privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație (Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora).

CAPITOLUL IV. DEFINIREA PROBLEMEI

Fenomenul migrației este unul dinamic, influențat de conflictele armate, modificarea condițiilor climatice și deteriorarea nivelului de trai la nivelul unor state terțe, factori care, în mod unilateral sau combinat, determină schimbarea/adaptarea continuă a rutelor de migrație ilegală și o deplasare continuă a populației.

Astfel, pe linie de migrație și azil au fost identificate următoarele probleme:

1. Capabilitatea structurilor din cadrul Comisiei de Management a Imigrației de a gestiona într-un mod eficient fenomenul imigraționist

La nivelul României este observată în continuare o presiune migratorie. Pe de o parte, sunt înregistrate situații de intrare ilegală sau pe baza unor documente de călătorie false, iar pe de altă parte, imigranții care au intrat legal în baza unei vize de ședere temporară, nu au părăsit teritoriul statului, după expirarea perioadei de valabilitate a acesteia.

În acest context, este necesară stabilirea unei politici naționale clare în domeniu, adaptată la cea prevăzută la nivelul Uniunii Europene, crearea unor instrumente care să permită acțiuni integrate și concomitente cu derularea unor campanii de informare cu privire la riscurile la care sunt expuși și beneficiile unei imigrații legale, precum și crearea unui sistem eficient de returnare a acestora.

În lipsa luării unor măsuri în domeniu, ar putea fi creată o presiune asupra capacității centrelor de luare în custodie publică. De asemenea, inexistența unor instrumente care să permită acționarea în mod integrat ar putea determina dezvoltarea fenomenului traficului de persoane și, implicit, de migrații, precum și imposibilitatea destructurării unor rețele implicate în acest flagel.

Deși contingentul numărului de străini cu acces pe piața forței de muncă s-a dublat în ultimii ani, dimensionarea structurilor care gestionează în mod direct reglementarea regimului juridic al străinilor și combaterea șederii ilegale a acestora a rămas la același nivel cu anul 2016. Acest lucru implică o presiune ridicată asupra capacității operative ale respectivelor structuri de a livra un răspuns eficient împotriva migrației ilegale și, practic creează o nișă pentru apariția anumitor vulnerabilități în gestionarea corespunzătoare a fenomenului imigraționist.

Deși, în cazul României, nu a fost remarcat un pattern privind conexiunea între membri unor organizații teroriste și rețelele de migrație ilegală, s-a evidențiat utilizarea fluxurilor migratorii de către persoane conexe fenomenului terorist, inclusiv cu implicații în planul presiunii asupra capacității centrelor de luare în custodie publică.

2. Capacitatea de absorbție și atractivitate a pieței forței de muncă din România pentru cetățenii străini

În pofida măsurilor luate la nivelul instituțiilor cu atribuții în domeniu, se înregistrează în continuare un deficit al forței de muncă. Astfel, este necesară identificarea unor soluții pentru integrarea pe piața forței de muncă prin derularea de campanii de informare, elaborarea unor proiecte în domeniu, asigurarea unor facilități pe linia admisiei și șederii pe teritoriul României a unor străini calificați, recunoașterea calificărilor etc.

Stabilirea politicilor în domeniu trebuie să vizeze atât categoria străinilor care obțin un drept de ședere pe teritoriul României, cât și a celor care obțin o formă de protecție. Astfel, aceste categorii ar putea contribui la ocuparea forței de muncă, de la cele care necesită un nivel ridicat de specializare și

pentru care nu există forță de muncă suficient de calificată, până la cele care nu necesită o anumită calificare.

Lipsa luării unor măsuri în domeniu ar putea contribui la lipsa beneficiilor pe care imigrația le are în stimularea dezvoltării economice și în abordarea problemelor cărora trebuie să le facă față piața forței de muncă, respectiv insuficiența competențelor și schimbările demografice.

3. Un sistem național de azil capabil să asigure permanent drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor în nevoie de protecție internațională

Decalajul economic și democratic dintre spațiul european și anumite zone limitrofe bazinului Mării Mediterane, combinat cu posibilitatea apariției anumitor conflicte armate, economice sau diplomatice, ridică perspectiva apariției unor crize ale refugiaților, care să pună la încercare sistemele de azil europene.

Valorificând lecțiile învățate de pe urma crizei din anii precedenți, România este obligată să își consolideze actualul sistem de azil, astfel încât să facă față multitudinii de provocări ce se pot ivi în următorii 4 ani și să ofere garanția respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

4. Gradul de informare și conștientizare a societății române asupra dimensiunilor fenomenului imigraționist

Un alt domeniu care necesită atenție este cel al informării cetățenilor români cu privire la toate aspectele din jurul imigrației. Ultimele incidente din spațiul public dovedesc faptul că există un decalaj între realitățile/actualitatea fenomenului și gradul de conștientizare și informare a cetățeanului asupra acestuia.

O neimplicare pe această linie crește semnificativ riscul apariției unor situații de tensiune socială ridicată, ce pot fi speculate sau accentuate artificial de actori ostili. Drept răspuns, transparența și o informare continuă și oportună din partea autorităților pot contracara eventualele instrumente hibride și determina un răspuns din partea opiniei publice baza pe accesul la date, statistici, decizii oficiale.

5. Necesitatea verificării background-ului combatant/posibilelor conexiuni teroriste ale unor persoane venite pe fluxuri de migrație ilegală, printre care s-ar putea regăsi și operativi trimiși cu sarcini în Europa/foști membri ai unor organizații teroriste, infiltrați în fluxurile de migrație ilegală.

Foarte frecvent, migranții nu dețin documente sau utilizează documente false, iar posibilitățile de verificare a identității și istoricului acestora în statele de proveniență (confruntate cu insecuritate cronică, războaie civile, terorism) sunt reduse. Din punct de vedere securitar, prezența unor astfel de persoane în fluxurile de migrațiune, aflate în tranzit sau care doresc să se stabilească pe teritoriul României generează riscuri directe la adresa climatului de securitate prin (1) constituirea pe teritoriul național de puncte de sprijin pentru organizații teroriste/jihadiste; (2) testarea de rute de deplasare pentru operativii și recruții acestor organizații în/din arealul Siria-Irak; (3) radicalizarea comunităților musulmane din România/Europa; (4) implicarea directă în acte violente sau teroriste în România/Europa, având în vedere expertiza/background-ul combatant.

CAPITOLUL V. PRINCIPII GENERALE

Strategia națională are la bază următoarele principii generale:

a) **principiul legalității** - activitățile pentru realizarea obiectivelor strategice se desfășoară în baza legii și în conformitate cu aceasta;

b) **principiul responsabilității** - răspunderea implementării Strategiei naționale revine fiecăreia dintre autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul imigrației, în părțile ce o privesc;

c) **principiul suveranității** - reflectă dreptul statului român de a stabili politici în domeniul admiterii, șederii și returnării cetățenilor statelor terțe în scopul promovării intereselor politice, economice, sociale, culturale și umanitare și respectării obligațiilor asumate prin tratate, convenții, acorduri și înțelegeri încheiate cu alte state;

d) **principiul cooperării și coerenței** - presupune cooperarea activă în elaborarea și implementarea unei politici comune a UE în domeniul imigrației, precum și corelarea Strategiei naționale cu măsurile și politicile stabilite la nivelul altor state membre;

e) **principiul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului** - toate activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul imigrației se desfășoară cu respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care România este parte;

f) **principiul acțiunii unitare** - vizează implementarea unitară a politicii statului și a prevederilor legale în domeniul imigrației, precum și o implementare concertată la toate nivelurile;

g) **principiul transparenței** - presupune implementarea unei politici active de informare și, după caz, consultare a societății civile cu privire la deciziile și procedurile aplicate în contextul imigrației;

h) **principiul parteneriatului** - participarea activă, implicare și consultarea și altor actori relevanți (organizații non-guvernamentale, organizații internaționale, agenții ONU, mediul academic, sectorul privat) în îndeplinirea obiectivelor Strategiei naționale;

i) **principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați** - exprimă angajamentul de a pune în practică prevederile legale și orientările cuprinse în strategiile în domeniu, ținând cont de impactul pozitiv pe care implementarea obiectivelor Strategiei îl poate avea asupra egalității de gen, nediscriminării și accesibilității;

j) **principiul multiculturalității** - însumarea mai multor caracteristici, credințe, convingeri și obiceiuri ale indivizilor, într-un spațiu relativ restrâns.

CAPITOLUL VI. OBIECTIVE ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

A. Obiectiv general - Gestionarea eficientă a fenomenului migraționist

Obiectiv specific A.1 - Promovarea condițiilor de intrare, ședere și ieșire din România

Rezultat: O mai bună informare despre migrația legală

Direcții de acțiune:

- Informarea străinilor, angajatorilor, autorităților și a altor categorii relevante de persoane fizice sau juridice din România cu privire la legislația română în materie de imigrare;

- Informarea cetățenilor în statele de origine, direct, prin intermediul ofițerilor de legătură (ILO) sau prin misiunile diplomatice ale României și a autorităților de emigrare din statele respective, cu privire la legislația română în materie de imigrare.

Obiectiv specific A.2 - Simplificarea accesului pe teritoriul României a străinilor, în scop de angajare în muncă/detașare și dezvoltarea sistemului de acces al investitorilor proveniți din state terțe pe piața din România

Rezultat: Diminuarea deficitului înregistrat pe piața forței de muncă și creșterea numărului de investitori

Direcții de acțiune:

- Analizarea permanentă, de către instituțiile competente, a pieții forței de muncă autohtone și stabilirea contingentelor anuale de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă din România, în funcție de nevoile identificate;
- Avizarea/negocierea unor acorduri bilaterale cu țări terțe interesate în admiterea propriilor cetățeni pe piața forței de muncă din România;
- Stimularea angajatorilor în scopul încadrării în muncă a cetățenilor proveniți din state terțe, care și-au finalizat studiile în România;
- Acordarea de facilități prin scutirea de la îndeplinirea unor condiții la acordarea vizei de lungă ședere/sau prelungirea dreptului de ședere în scopul desfășurării de activități comerciale.

Obiectiv specific A.3 - Prevenirea și combaterea eficientă a migrației ilegale, **a migrației ilegale în conexiune cu terorismul**, a traficului de imigranți și a exploatării prin muncă a angajaților străini

Rezultat: Asigurarea unui spațiu de libertate mai sigur pentru cetățeni.

Direcții de acțiune:

- Dezvoltarea colaborării între autoritățile române competente pentru prevenirea și combaterea imigrației ilegale, a traficului de imigrați și a muncii nedeclarate a străinilor;
- Creșterea operativității și capacității de depistare, transport, cazare și returnare a imigranților ilegali;
- Prevenirea exploatării prin muncă a angajaților străini;

B. Obiectiv general - Consolidarea sistemului național de azil și asigurarea conformității cu standardele europene și internaționale

Obiectiv specific B.1 - Procesarea cererilor de azil în mod eficient și conform standardelor legale naționale, europene și internaționale aplicabile

Rezultat: Sistem național de azil eficient și conform cu standardele naționale și internaționale aplicabile

Direcții de acțiune:

- Asigurarea serviciilor de interpretare, a consilierii și asistenței juridice a solicitanților de azil;
- Consolidarea mecanismului de control al calității procedurii de azil și actualizarea procedurilor operaționale de lucru;
- Consolidarea dialogului între factorii de decizie în cadrul procedurii de azil, în vederea asigurării unei interpretări și aplicări uniforme a principiilor și conceptelor specifice în domeniu, precum și în scopul identificării de bune practici și a diseminării acestora;
- Adaptarea cadrului legal național, în funcție de modificările aduse Acquis-ului UE și continuarea dezvoltării și întărirea mecanismelor prin care se asigură menținerea unei practici unitare și eficiente pe linia procesării cererilor de azil la nivel național;
- Limitarea abuzurilor la procedura de azil;
- Adaptarea practicilor și procedurilor naționale pentru procesarea corespunzătoare a cererilor de azil ale persoanelor vulnerabile și referirea acestora către serviciile specializate;
- Asigurarea accesului la informații din țările de origine pentru toate părțile implicate în procedura de azil.

Obiectiv specific B.2 - Eficientizarea procesului de determinare a statului membru responsabil cu analiza cererii de protecție internațională

Rezultat: Îndeplinirea obligațiilor asumate de România în cadrul mecanismului Dublin, în conformitate cu acquis-ul european

Direcții de acțiune:

- Participarea la aplicarea mecanismului Dublin și derularea procedurilor prevăzute de Regulament, coroborată cu dezvoltarea instituțională pe această linie;
- Continuarea dezvoltării și consolidării mecanismului prin care se asigură combaterea abuzului la procedura de azil la nivel național;
- Îmbunătățirea procedurilor de identificare a solicitanților de azil fără documente de identitate/călătorie, a membrilor de familie ai acestora și a străinilor cu ședere ilegală, precum și a procedurilor specifice persoanelor vulnerabile și a clauzelor discreționare în contextul aplicării regulamentului Dublin;
- Dezvoltarea sistemului de date EURODAC în vederea optimizării identificării cazurilor care fac obiectul procedurii Dublin;
- Consolidarea cooperării bilaterale cu statele membre participante la mecanismul Dublin.

Obiectiv specific B.3 - Asigurarea condițiilor de recepție și asistență pentru solicitanții de azil

Rezultat: Standard de viață adecvat stabilit la nivel european asigurat solicitanților de azil

Direcții de acțiune:

- Dezvoltarea și implementarea unor mecanisme de evaluare și asigurare a standardelor de calitate a condițiilor de recepție;
- Asigurarea condițiilor de recepție prin resursele necesare de la buget și prin atragerea de resurse complementare și încheierea unor parteneriate în acest domeniu, cu reprezentanți (O.N.G.-uri) ai societății civile și cu organizațiile internaționale;
- Îmbunătățirea mecanismului de identificare timpurie a persoanelor vulnerabile și elaborarea unui mecanism de referire către instituțiile statului cu atribuții în asistența persoanelor vulnerabile (inclusiv victime ale violenței de gen și violenței domestice) și specializarea acestora în acest domeniu;
- Dezvoltarea mecanismului prin care se asigură combaterea abuzului la procedura de azil la nivel național;
- Adaptarea condițiilor de recepție la standardele europene aplicabile;
- Îmbunătățirea asistenței acordate persoanelor vulnerabile și monitorizarea acestora.

Obiectiv specific B.4 - Consolidarea mecanismului de integrare socială a persoanelor care au dobândit o formă de protecție în România și a celor cu ședere legală

Rezultat: Participarea activă a străinilor care au dobândit o formă de protecție și a celor cu ședere legală la viața economică, socială și culturală a societății românești

Direcții de acțiune:

- Continuarea derulării programelor de integrare pentru persoanele care au dobândit o formă de protecție în România și a celor cu ședere legală;
- Cunoașterea situației privind integrarea cetățenilor statelor terțe în România și a legislației naționale cu privire la promovarea egalității de șanse și tratament între femei și bărbați;
- Îmbunătățirea mecanismului de cooperare interinstituțională a autorităților/instituțiilor implicate în procesul integrării cetățenilor statelor terțe;

- Promovarea unei educații favorabile incluziunii sociale prin adaptarea cadrului legal la specificul elevilor migranți și eliminarea obstacolelor din calea participării resortisanților țărilor terțe minori la educația preșcolară și școlară prin adaptarea la nevoile specifice ale acestora;
- Conștientizarea opiniei publice din România cu privire la fenomenul imigrației și al integrării cetățenilor statelor terțe prin derularea de activități și campanii de informare;
- Consolidarea mecanismelor de coordonare, monitorizare și evaluare a integrării;
- Implementarea instrumentelor practice de la nivel european în domeniul integrării;
- Continuarea derulării activităților de integrare pentru persoanele care au dobândit o formă de protecție în România și a celor cu ședere legală.F

Obiectiv specific B.5 – Relocarea refugiaților și a solicitanților de azil și evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție și relocarea ulterioară a acestora

Rezultat: Îndeplinirea obligațiilor asumate de către România în domeniul relocării la nivel internațional și european

Direcții de acțiune:

- Continuarea programului național de relocare a refugiaților în România și participarea la schema comună a Uniunii Europene de relocare;
- Implicarea activă în mecanismele create la nivelul organismului european din domeniul azilului;
- Încheierea unui Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Organizația Internațională pentru Migrație privind cooperarea în domeniul relocării;
- Identificarea de căi complementare de admisie pe teritoriul României;
- Continuarea aplicării Acordului tripartit în România prin evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora;
- Asigurarea promovării și a transferului de expertiză către alte state de relocare, cu privire la practica României legată de înființarea CTU și derularea Acordului tripartit în România.

Obiectiv specific B.6 - Dezvoltarea cooperării cu organismul european responsabil cu gestionarea problematicii în domeniul azilului și cu alte organisme europene și internaționale

Rezultat: Gestionarea problematica în domeniul azilului în concordanță cu atribuțiile organismului european responsabil și ale altor organisme europene și internaționale.

Direcții de acțiune:

- Sprijinirea activității organismului responsabil și a statelor membre la nevoie;
- Consolidarea cooperării practice prin schimbul de bune practici cu autoritățile din statele membre UE și acordarea de asistență tehnică în domeniul azilului statelor terțe.

C. Obiectiv general - Întărirea capacității de răspuns a statului român în fața unui aflux de imigranți la granița teritoriului național

Obiectiv specific C.1: Pregătirea prealabilă și gestionarea unitară și integrată a acțiunilor întreprinse în situații de criză

Rezultat: Creșterea gradului de siguranță a populației

Direcții de acțiune:

- Îmbunătățirea cunoștințelor în domeniul gestionării situațiilor de criză determinate de un aflux de imigranți;
- Consolidarea mecanismului de cooperare interinstituțională din punct de vedere operațional în situații de criză determinate de un aflux de imigranți, **printre care se pot afla și membri/adepti ai unor organizații teroriste;**
- Dotarea Inspectoratului General pentru Imigrări cu echipamente și mijloace de mobilitate și îmbunătățirea infrastructurii fizice destinate gestionării situațiilor de criză, determinate de un aflux de imigranți.

Obiectiv specific C.2: Participarea la efortul comun de combatere a amenințărilor hibride

Rezultat: Participarea activă la procesul de menținere a siguranței naționale

Direcții de acțiune:

- Creșterea gradului de conștientizare în rândul instituțiilor privind conceptul de amenințare hibridă.

D. Obiectiv general - Capabilități susținute necesare implementării politicilor în domeniul migrației, azilului și integrării străinilor

Obiectiv specific D.1: Dezvoltarea/modernizarea infrastructurii fizice și creșterea mobilității la nivelul structurilor I.G.I.

Rezultat: Răspuns adecvat la situațiile operative din domeniu

Direcții de acțiune:

- Adăugarea de noi infrastructuri și servicii de cazare și suport la capabilitățile IGI, precum și dezvoltarea/modernizarea celor existente dimensionate în funcție de nevoi și de situația operativă;
- Îmbunătățirea infrastructurii IT&C de la nivelul instituțiilor și autorităților din cadrul CMI.

Obiectiv specific D.2: Asigurarea resurselor umane și financiare, cu accent pe dimensionarea corespunzătoare a nevoilor operative și pe îmbunătățirea calității serviciilor oferite în domeniul migrației, azilului și integrării

Rezultat: Capacitate operativă adaptată nevoilor

Direcții de acțiune:

- Dezvoltarea capacității instituționale și operative a autorităților și adaptarea la evoluția indicatorilor de migrație înregistrați (resurse umane și logistice);
- Pregătirea personalului I.G.I. în vederea dezvoltării cunoștințelor și deprinderilor lucrătorilor în domeniile specifice de activitate;
- Alocarea de resurse umane, logistice și financiare pentru implementarea noilor obligații ce revin României necesare colaborării cu organismul european din domeniul azilului în scopul asigurării capacității acestuia de a-și îndeplini mandatul;
- Continuarea pregătirii personalului din cadrul altor autorități/instituții cu atribuții pe linia azilului și integrării străinilor.

Obiectiv specific D.3: Accesarea fondurilor externe nerambursabile

Rezultat: Creșterea standardului de performanță al personalului și structurilor instituțiilor membre ale Comisiei

Direcții de acțiune:

- Continuarea gestionării Programului Național FAMI 2014 - 2020 și a Programului Național FSI 2014 - 2020, în calitate de autoritate delegată FAMI și beneficiar;
- Atragerea și utilizarea fondurilor din cadrul Mecanismului Financiar Norvegian 2014-2021;
- Atragerea și utilizarea fondurilor europene aferente pentru perioada 2021-2027;

Obiectiv specific D.4: Sporirea dialogului cu societatea civilă și actorii internaționali non-statali

Rezultat: Creșterea capacității instituționale de realizarea a obiectivelor stabilite

Direcții de acțiune:

- Promovarea Strategiei naționale privind imigrația și a Planurilor de implementare ale acesteia, precum și a Comisiei pentru Managementul Imigrației, din cadrul Consiliului Interministerial pentru Afaceri Interne și Justiție, atât la nivel național, cât și la nivel internațional;

CAPITOLUL VII. MECANISMELE STRATEGIEI

Instrumentele de implementare ale Strategiei vor fi cele două planuri bienale: *Planul de acțiune pentru perioada 2021 - 2022 și Planul de acțiune pentru perioada 2023 - 2024.*

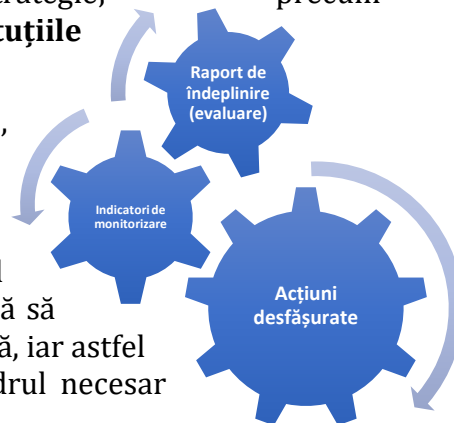
Fiecare Plan va fi elaborat pe baza propunerilor membrilor Comisiei pentru Managementul Imigrației și aprobat prin hotărâre de Guvern. Acestea vor cuprinde detalii privind modul de aducere la îndeplinire a obiectivelor generale și specifice prevăzute în Strategie, precum și **activitățile** desfășurate, **rezultatele** urmărite, **termenele** și **instituțiile** responsabile cu implementarea acestora.

Reglementând un fenomen amplu, în creștere, implementarea Strategiei va avea implicații de ordin multiplu. Caracterul dinamic al imigrației poate genera apariția unor situații concrete sau fenomene, **inclusiv cu incidență în planul securității naționale**, care să necesite noi soluții legislative la nivel european/național, caz în care fiecare instituție este responsabilă să exercite dreptul la inițiativă legislativă pe domeniul de competență, iar astfel mecanismul de implementare al prezentei Strategii va crea cadrul necesar consultării și coordonării instituțiilor implicate.

În ceea ce privește implicațiile de ordin financiar, resursele financiare necesare implementării Strategiei provin, în principal, din:

- fonduri de la bugetul național alocate fiecărui minister și fiecărei instituții cu competență în implementarea Strategiei, fonduri nerambursabile dedicate gestionării migrației, azilului și integrării aferente instrumentelor financiare ale UE din domeniul Afaceri interne pentru perioada 2021 - 2027, fonduri nerambursabile aprobate la nivelul Uniunii în cadrul politicii de coeziune pentru activitățile de integrare cu impact pe termen lung, precum și alte surse externe de finanțare relevante, donații și sponsorizări oferite/acceptate în condițiile legii, precum și alte surse.

Planurile de acțiune pentru implementarea Strategiei vor specifica **sursele de finanțare** necesare îndeplinirii fiecărei acțiuni desfășurate.

În ceea ce privește monitorizarea și evaluarea implementării obiectivelor Strategiei, fiecare Plan de acțiune va cuprinde **indicatori de monitorizare** pentru fiecare activitate desfășurată. La finalul perioadei de aplicabilitate a Planului, se va întocmi *Raportul de îndeplinire a obiectivelor generale și a celor specifice* stabilite prin prevederile Strategiei, raport ce va fi prezentat în fața Guvernului și distribuit către societatea civilă și partenerii naționali/internaționali prin principalele mijloace de comunicare în masă.

Atât Strategia, cât și Planul, vor putea fi modificate, în funcție de apariția unor schimbări majore în contextul internațional sau național, precum și de evoluția situației operative, prin hotărâre a Guvernului. Inițiativa modificării poate aparține oricărui membru al Comisiei.

În ceea ce privește realizarea unor sarcini specifice stabilite prin planurile de acțiune care necesită dezbateri publice, Comisia, prin Secretariatul tehnic, poate invita la reuniunile sale reprezentanți ai altor autorități, precum și reprezentanți ai societății civile sau ai organizațiilor internaționale din domeniul migrației și azilului.

Totodată, dacă subiectele propuse pe agenda de lucru o impun, la ședințele Comisiei pot fi invitați reprezentanți ai instituțiilor UE, precum și experți din statele membre.